

« же лютихъ като гледа, че стои много-
« време предъ едни заключени врата. »

Тѣ представили еще и това, че
загубили пѣта въ лѣсове-тѣ и никогн
небы намѣрили тѣхъ къщѣ, ако не бы
видели за добръ честь еднѣ свѣтленкѣ;
коя-то ги забела тамо.

Пѣшинакъ-а усѣти еднѣ превъсхо-
днѣ радость, като разумѣ, че тѣзи,
свѣтленика е была нощната мѣ молитва-
коя-то настанѣвала княза кзми къщѣ
тѣ, ъ който спеше сынъ мѣ.

И въ тѣи благовремїе този до-
стопочтенъ старецъ разумѣ еще по до-
брѣ тайнитѣ пѣтица на божїа промы-
сль. И принесе изъ ново пѣсни и благо-
даренїа на бога.